

רעפ 30075-12-25 - בוריס פבנזר נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 30075-12-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: בוריס פבנזר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט העמית א' סטולר) בעפ"ת 7297-10-25 מיום 03.12.2025
עו"ד אשר ארבל

בשם המבקש:

החלטה

לפניי בקשה למתן רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט העמית א' סטולר) בעפ"ת 7297-10-25 מיום 03.12.2025, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר הדין של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (כבוד סגן הנשיא, השופט ט' פרי) בפ"ל 2820-02-25 מיום 16.09.2025.

1. המבקש הודה והורשע בביצוע שתי עבירות של נהיגה ברכב ללא רישיון מתאים, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); ובעבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

2. במסגרת גזר הדין נשקלו לחובת המבקש עברו הפלילי, הכולל 18 הרשעות קודמות (רובן מסוג ברירת משפט); והעובדה כי בעבירות בהן הורשע קיימת חובת פסילה מינימלית בפקודה. מנגד, ניתן משקל לכך שבמהלך ניהול ההליך הוציא המבקש רישיון המתאים לסוג הרכב, עוד בטרם מתן גזר הדין. בסופו של יום, נגזר על המבקש מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים, קנס בסך 1,500 ש"ח, פסילה בפועל לתקופה של שישה חודשים, ופסילה על תנאי לתקופה של שלושה חודשים.

3. ערעור שהוגש על רכיב הפסילה בפועל שנגזר על המבקש, נדחה ביום 03.12.2025. נקבע, כי "נדמה כי אין מקום להתערב בגזר הדין כלל ועיקר. העונש שניתן הולם את העבירות. המדובר בנהיגה ללא רישיון נהיגה מתאים לסוג הרכב, דהיינו, הנהג לא הוכשר לנהוג בסוג הרכב, דבר המסכן את

המשתמשים ועוברי הדרך, לכן לא ראיתי מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא".

4. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה חזר המבקש על כלל טענותיו, כפי שהובאו בכתב הערעור שהוגש לבית משפט קמא. בתמצית, טען כי נקלע "לטעות בתום לב לגבי סוג הרישיון הנדרש" אשר נבעה משינוי תקינה, וכי הלה תיקן את מחדלו והוציא רישיון מתאים. עוד נטען, כי יש להבחין, לעניין חומרת המעשים, בין נהיגה ברכב כאשר הנהג נושא רישיון נהיגה אך כזה שאינו מתאים לסוג הרכב, לבין נהיגה ללא רישיון כלל או נהיגה בפסילה. לשיטת המבקש, בנסיבותיו ראוי להפחית מעונש הפסילה שהושת עליו, ולהסתפק בעונש הפסילה המינימלי המעוגן בפקודה, ולחלופין להקל בעונש הפסילה שהוטל עליו. כן עתר המבקש, בשולי בקשתו, לעיכוב ביצוע ריצוי רכיב הפסילה עד להחלטה בבקשה.

5. לאחר עיון, מצאתי כי דין הבקשה להידחות. טענות המבקש נטועות עמוק בדלת אמות עניינו הפרטני, וברי כי הן אינן עומדות באמות המידה שנקבעו בפסיקה, לפיה רשות לערער ב'גלגול שלישי' שמורה למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 5344/23 אלגלי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.08.2023)) - המבקש אף לא טען אחרת.

6. כן יצוין, כי מעיון בתיק עולה כי הערכאות דלמטה בחנו את נסיבות העניין בהתאם לדין, ולא קמה כל הצדקה להתערבות במלאכתן. יתרה מכך, ובשים לב לכך שהמבקש הורשע בשתי עבירות לפי סעיף 10(א) לפקודה, ובראי עונש הפסילה המינימלי הקבוע לעבירה בסעיף 38 לפקודה - נראה שעונש הפסילה אשר הוטל על המבקש אינו מחמיר כלל ועיקר. ממילא לא מצאתי בו משום חריגה קיצונית ממדיניות הענישה, לבטח לא באופן המצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 1685/24 חמדה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.03.2024)).

7. סוף דבר: הבקשה נדחת. למען הסר ספק, רישיון המבקש יופקד בבית המשפט לתעבורה עד ליום 24.12.2025 - כאמור בפסק הדין קמא.

ניתנה היום, כ"ד כסלו
תשפ"ו (14 דצמבר
2025).

חאלד כבוב
שופט